

AKVARIANEREN.

ORGAN FOR OSLO AKVARIKLUBB.

8. MAI 1936 REDAKTOR G. Ping. 5 ÅRG.

Haplochilus.

Haplochilus arterne har aldrig runnet særlig udbredelse her hjemme, skönt man blant dem finner nogen av de fineste av alle akvariefisk.

Di har ord på sig for å være svært lite lunlige og trenger høi temperatur, helst litt over 25° C.

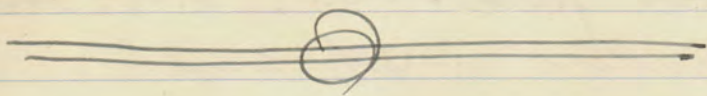
To arter har dog funnet innpas i våre akvarier Haplochilus Elapari og den ofte meget store Haplochilus rubrostigma - Begge arter er forholdsvis ynglevillige. Den sistnevnte er meget farveriket - men en glipetk rovfisk. Når man ser den stå i akvariet, ligner di små fine guldmedarbeider, tilvirket av emalje i di mest delikate former.

Di egner sig mest for akvarievenner, som i mindre akvarier vil holde små, morsomme fisk som man kan vente yngel av, og som intet par krever. Man skal bare sørge for at der er et tykt lag Riccia på vannets overflate, for det er i Ricciaen at fisken avsetter sine egg. Di klefkes i løpet av 14 dage, og ingern søker da opp mellom Ricciaens og yngår således foreldrene.

Vil man drive rasjonel avl, avsøker man ~~Ricciaen~~ i sommerens løp Ricciaen efter egg med 8 dages mellomrum, og bringer eggene over

i et litet akvarium hvor det er rikelig med infusorier. — En av de mest efterspürte Haplochilid-arter er Haplochilid fra Kap Lopez.

Hammen er meget vakker, og fisken har den fordel at den er meget hårdfør.

Litt av hvert.

Alle akvarierenner kjenner jo til at infusjonsdyr formerer sig sterkt; men det vil nok bli forbausset når de hører følgende. —

En engelsk naturforsker isolerte et infusjonsdyr i en vanddråpe, og fulgte ambryggelig med mikroskop hvor mange individer det i løpet av fem år kunde bli aphaar til.

I det første år utgik det av dyret 452 generasjoner, altså mere end en om dagen. I det femte år utgikk det 662 generasjoner — ialt i de fem år 3029 generasjoner. Hvis hele avkommet hadde fått leve, ville det samlede rumfang ha vært 1000 ganger så stort som jordens rumfang — idet tallet på individer løp op til

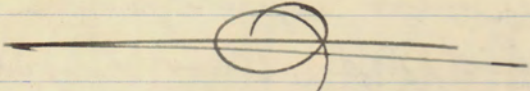
2 i 3029 ende potens.

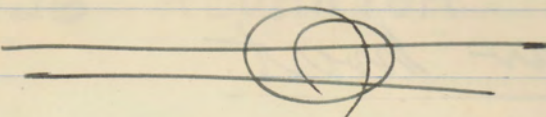

I en akvarieforening i Berlin drøftede man spørsmålet om Sink og Kobber i akvariet. — Man kom til det resultat, at disse To metaller tilsammen danner en strøm, men at denne er så ubetydelig, at den ikke skader fisken.

Det sker derimot ved strømmen en oppløsning av Sinken, som danner alkalier i vannet. Det blir således helt forgiftet i løngden — og

Blir skadelig for fiskene. —

Det sees at den blågrønne smutsalge
som man ofte ikke ser sig nær til at
bli kvitt, vil forsvinne, hvis man legger
en rusten spiker i akvariet.

fra
Strækultur ved.
Alfred Eriksen